

lemmer om, at den høitærede Minister har fuldstændig Uret i sin Betragtning af en Anviisnings Natur. Er det rigtigt, som den høitærede Minister indrømmer, at selv Anviisningen kan udstedes af den, som har Folio i Banken, saa er det ogsaa rigtigt, at den uden Byrde kan transporteres, idet den derved opnaaer netop den Karakter af Sikkerhed, som den høitærede Minister vil give den, den Sikkerhed, som den faaer ved, at forskjellige Navne skrives derpaa, dette forandrer ikke Anviisningens Natur og er ikke Andet, end hvad man tit gjør med en Hundreddalerseddels for at vise, at den ikke er falsk. Det er et nødvendigt Omsetningsmiddel, som ikke bør belæmres med Stempel. Naar den høitærede Minister har sagt, at naar man ikke vil stemple Transporten, saa skal man stemple Anviisningen, saa var det et af mine Forslag at tage 4. §. af alle mulige Papirer. Jeg troer ogsaa, at vi engang komme ind derpaa, hvis vi ikke skal faae Naad til ganske at affkaffe alle Stempelintraderne, eller dog idetmindste de meest besværlige. Jeg skal imidlertid ikke fortsætte, da jeg haaber, at det ærede Thing ved anden Behandling vil vise denne Sag den Opmærksomhed, den fortjener.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, der vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

Alberti: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Klein: Det forekommer mig, at de Spørgsmaal, som kunne forventes at ville fremkomme ved Sagens anden Behandling, ikke ere af anden Beskaffenhed, end at det vil være let muligt at overse dem, uden at henvise Sagen til et Udvalg. Det er vistnok Alle bekjendt, at Sessionens Slutning stunder til, og det vilde være uheldigt, om Loven ikke kom ud i indværende Session.

A. Sage: Jeg troer virkelig ikke, at Sagen derved vil blive forsinket. Jeg er over-

bevist om, at de ærede Medlemmer, som vilde blive valgte til Udvalget, ufortøvet vilde expedere Sagen. Den har været i Udvalg i Landstinget og det forekommer mig derfor ogsaa rigtigt, at vi underkaste den en nøie Prøvelse her. Det vil kunne stee paa een Dag, saa at Tidspilben for Thinget kun vil være den Tid, der medgaaer til at vælge de Medlemmer, hvoraf Udvalget skal bestaae.

Indenrigsministeren: Jeg skal, uden at indblande mig i det foreliggende Spørgsmaal, kun gjøre opmærksom paa, at der er en næsten legal Nødvendighed for, at Loven udkommer i indværende Session, idet der i Stempeloven er sagt, at alle de nu bestaaende Begunstigelser skulle forfalde, forsaavidt de ikke opretholdes ved denne Lov. Jeg vil nu vel ikke tage i Betænkning at fortolke det derhen, at det gamle Forhold bliver staaende ved Magt, forsaavidt denne Lov ikke nu skal udkomme, men jeg vilde dog betragte det som en beskaellig Anomali i Tingenes Tilstand. Lovforslaget er indbragt i Landstinget den første Dag i Sessionen og udsørligt behandlet der, og der vil ikke nu kunne reises andre Spørgsmaal end de, som allerede have fundet en, maaskee altså vidtløst Behandling her idag.

Alberti: Den ærede Rigsbogsmand for Viborg Amts 5te Valgrebs (Klein) vil formeentlig som Medlem af det Udvalg, der i sin Tid behandlede Hovedstempeloven, erindre, at det Forslag, som nu her ligger for, omfatter en vigtig Deel af den tidligere Stempelovgivning og at denne Deel af Stempelovgivningen blev forbigaaet under Behandlingen af Hovedstempeloven, netop i Forventning af, at der skulde komme et Lovudkast til Rigsdagen om dette Punkt, og i Forventning af, at dette Lovudkast skulde gjenngaae den Behandling, som en Lov i Almindelighed undergives. Jeg troer derfor, at Sagen i og for sig berettiger til at nedsette et Udvalg, og den Indvending, der fremsættes, at det vil forhale Lovens Udgivelse, har Intet at bethyde ligeoverfor Sagens store Vigtighed. Jeg troer, at de Grundsætninger, som vilde blive nedlagte i denne Lov, vilde faae Tillæbelse til at bestaae i meget lang Tid, for-